

ЁШ ШАРҚШУНОСЛАРНИНГ АКАДЕМИК
УБАЙДУЛЛА КАРИМОВ НОМИДАГИ
ХИ ИЛМИЙ-АМАЛИЙ КОНФЕРЕНЦИЯСИ
ТЕЗИСЛАРИ

ТОШКЕНТ-2016

ЎЗБЕКИСТОН РЕСПУБЛИКАСИ ОЛИЙ ВА

ЎРТА МАХСУС ТАЪЛИМ ВАЗИРЛИГИ

ТОШКЕНТ ДАВЛАТ ШАРҚШУНОСЛИК ИНСТИТУТИ ҲУЗУРИДАГИ
АБУ РАЙҲОН БЕРУНИЙ НОМИДАГИ ШАРҚ ҚҰЛЁЗМАЛАРИ МАРКАЗИ

**ЁШ ШАРҚШУНОСЛАРНИНГ АКАДЕМИК
УБАЙДУЛЛА КАРИМОВ НОМИДАГИ
ХІІ ИЛМИЙ-АМАЛИЙ КОНФЕРЕНЦИЯСИ
ТЕЗИСЛАРИ ТҮПЛАМИ**

ТОШКЕНТ – 2016

Информация о проведении конференции
«Актуальные проблемы изучения и преподавания
иранской литературы в Узбекистане»

Ушбу тұрлама Ўзбекистон Республикаси Вазирлар Маҳкамасининг 2016 йил 20 январдагы 33-Ф-сонли фармойши ҳамда Олий ва ўрта маҳсус таълим вазирлигининг 2016 йил 23 январдагы 27-сонли бүйруги асосида тайёрланиб, Тошкент қалалат шарқшунослик институты ҳузуриданы Абу Раҳим Беруний номидаги Шарқ қўллозмалари маркази Илмий кенгашининг 2016 йил 27 мартаңдагы 3-сонли мажлиси қарорига биноан нашрга тавсия этилган.

Конференциянинг XIII ишғилтиси тұрламасында етмишдан ортиқ тезислар жасалған бўлиб, уларда манбашунослик ва матнишунослик, тарих ва тарихшунослик, тил ва адабиёт, фан тарихи, фалсафа, ислом ва тасаввuf, ҳалқаро муносабатлар ва бошқа ижтимоий-гуманитар ийналишидаги турли масалаларни ёритишга ҳаракат қилинган.

Taxrirlar ҳайъати

*C. Каримова, Г.Рихсиеева, С.Файзиева, Н.Тошев, С.Ғуломов,
Ў. Султонов, А. Жуманазаров, Ш. Исламов, К. Раҳимов,
И. Қаюмова*

МАНБАШУНОСЛИК ВА МАТНШУНОСЛИК

Ж. Тогаев. УзМУ,
F. Тогаев. ТерДУ

“Авесто” қадимги давр ижтимоий-иктисодий муносабатларини ёритувчи мухим манба

Авесто – Марказий Осиё, Яқин ва Ўрта Шарқ мамлакатлари халкларининг бебаҳо бойлиги бўлиб, у жаҳон тарихида диний, ҳуқуқий, ахлоқий, ижтимоий тасаввурларнинг манбай сифатида эътироф этилади. Авесто дастлаб, 1771 йилда француз олими А. Дюоперрон томонидан таржима қилинган. Фарбий Европада Авестони ўрганишга Ф. Альтхейм, В. Хеннинг, Е. Херцфельд, И. Гершевич, М. Бойс, Р. Фрай ва бошқалар мухим ҳисса кўшганлар. XIX асрнинг иккинчи ярмидан бошлаб манбанинг рус тилидаги нашрлари пайдо бўлди. XX аср мобайнида Авесто тўғрисида Е.Э. Бертельс, М.М. Дъяконов, В.И. Абаев, И.С. Брагинский, В.А. Лившиц, И.М. Оранский, И.В. Рака, И.В. Пьянков, М. Исҳоқов ва бошқа олимларнинг асарларида кимматли маълумотлар келтириб ўтилган.

Дастлаб Авесто 21 та китобдан иборат бўлган. Ҳозиргача унинг Ясна, Висперат, Яшт, Вандидод каби кисмлари сакланиб қолган. Авесто ва умуман илк ёзма манбалардан фойдаланишида, уларни доимий равишда танқидий нуктаи назардан кўриб чиқиш зарур. Чунки баъзи бир маълумотлар афсоналарга асосланган. Шунга қарамасдан, Авесто минтақадаги ижтимоий-иктисодий ва сиёсий ҳаёт тўғрисидаги энг қадимги маълумотларни камраб олган бўлиб, уларни ўрганиш мухим аҳамият касб этади.

Авестода тасвирланган жамият ва ижтимоий жараёнлар кўп ҳолларда, мил. авв. VIII–VII асрларда Марказий Осиёда содир бўлган ижтимоий-иктисодий жараёнларга мос келади. Ушбу жамият “ҳарбий демократия”, яъни илк давлатчиликка ўтиш босқичидаги

Кулуева Ф. Возникновение и развитие идей о демократии в Центральной Азии	101
Усманова У. Оғзаки тарих методи асосида илмий-тадқиқот олиб бориш масаласига доир	104

ТИЛ ВА АДАБИЁТ

Atakulov M. Yusuf Xos Hojibning “Qutatg’u bilig” dostoni ma’naviy madaniyatmizning noyob namunasi sifatida	107
Лутфиллаев Х. Шарқ қўлёзмалари маркази (асосий) фондидаги XI-XIV асрларга тегишли айрим девонлар хусусида	109
Исматуллаев А. Сайид Шариф Журжонийнинг “Сарфи Мир” асари ҳакида	111
Мадалиева О. Навоий шеърияти тилида кўрув феъллари услуби	114
Ҳасанова Ш. “Қуш тили” мавзусидаги янги достон ҳакида	117
Эшмуҳамедова М. Манбаларни вараклагандা	120
Файзиева С. Зуллисонайн шоир Адо асарлари	123
Амонов М. Азиз Ғузорий	126
Жабборова М. “Қиссаи Жамшид”нинг ҳалқ варианти	128
Мухиддинова Д. Замонавий араб ҳикоянавислигига анъана ва новаторлик	134

ФАН ТАРИХИ

Рахимов К. Сополли маданиятининг металл эритиши учоклари	138
Махмудов О. Европада шарқ олимлари илмий меросини ўрганишда толедо мактабининг ўрни хусусида	141
Абдуллаев Б. Кошийнинг “Зижи Хоконий” ва Улугбекнинг “Зижи жадиди Гурагоний” асарлари орасидаги фарқлар	145
Shukurxo’jayev M. Ali Qushchining hayot yo’liga bir nazar	147
Жуманазаров Х. Табибларнинг ҳалқ орасидаги номлари	150
Бердиев Х., Чориев У. Нурота воҳаси топонимлари таснифига оид	153

ФАЛСАФА

Rustamov B. Ibn Sino falsafiy qarashlarining bugungi kundagi ahamiyati	157
Mirsagatova N. Sarvapali Radhakrishnanning falsafiy g'oyalari	169

ИСЛОМ ВА ТАСАВВУФ

Умурзоқов Б. Имом Бухорийнинг фиқҳий карашлари	163
Мұхамедов Н. Шош (Тошкент) илмий-маданий Марказ сифатида (IX–XV асрлар)	167
Мұхаммадиев О. Усмандий ас-Самарқандийнинг илмий фаолиятига бир назар	171
Rahmonov B. Moturidiylik ta'lilotida takfir masalasi xususida	176
Рахимов К. Тасаввүф таракқиёттінинг иқтисодий негизіләри	179
Жабборов Н. Яссавий мероси ва тарикатини ўргаништаги мұхым даврлар	184
Боймуродова З. “Закот” тарихий түшүнчесинин тәсвиғи ва моҳияти хусусида	187
Джаббарова И. Мовароуннахра қозилик иши тарихидан.....	190
Собиров Ў. Диний мутаассиб шахснинг яхлит профилини ўрганишнинг аҳамияты	194

ХАЛҚАРО МУНОСАБАТЛАР

Тохтиев Ш. XX асрнинг 70-80 йилларида ЭИР ички ва ташки сиёсатида Оятулло Ҳумайний бошчилигидаги диний уламоларнинг роли	197
Пономарева Т. Создание ШОС и БРИКС как пример увеличения роли интеграционных процессов современности	201
Акрамова Ш. Основные этапы модернизации Китайской Народной Республики	204
Турдисева Д. Жануби-шарқий Осиё минтақаси давлатларининг халқаро терроризмга карши курашдаги фаолияти	207

шахид шогирди (халифа) Қамариддин Ғузорий дорулғанодан (дорулбакоға) сафар қилди”, ёзув сұнгыда “Усто Зиё” деб битилған. Қабртошнинг чап томонида “Хотифий Равзатъ муқаддас гуфт” деган ёзув қайд этилған. Шоир Хотифий¹⁴⁴ томонидан айтилған ушбу сұз орқали биз халифа Қамариддин вафоти санасини аниқлаш мүмкін. “Равзатъ муқаддас” сұзидан абжад ҳисобида хижрий 1280, милодий 1863 йил ҳисоби чиқади. Демак, халифа Қамариддин Ғузорий хижрий 1280/1863 йилда Ғузорда вафот этган. Халифа Қамариддин хаттот Мир Ҳусайн Ҳуррамий берган маълумотга кўра, хижрий йил ҳисоби бўйича 99 йил умр кўрган ва Ҳузорда вафот топган. У иршод маснадини жами 11 йил бошқарган.

Юқоридаги маълумотларга караганда халифа Қамариддин тах. 1767 йилда таваллуд топиб, қарийб бир аср ҳаёт кечириб, 1863 йилда дунёдан ўтган.

Ислом шайх Каррухийнинг яқин издоши Сайд Ҳожа (Сайдои) Каррухий қаламига мансуб “Ганжнома” асарининг ТошДШИ хузуридаги Шарқ қўлёзмалари марказида 4361 рақам остида сақланаётган нусхасининг 80а варағида “Ганжномаи Сайдо ба фармудаи халифа Қамариддин” деб келтирилған. Яъни Сайдо Каррухийнинг “Ганжнома” асарининг ушбу нусхаси бевосита халифа Қамариддин сўзи билан номаълум хаттот томонидан тасниф этилған.

¹⁴⁴ Хотифий тахаллуси билан ижод қилған шоирлар кўпчиликни ташкил қиласи. Ислом шайх Каррухийнинг шогирдларидан бири Олим ҳожа Қаршигий ҳам “Хотиф” тахаллуси билан ижод қилған. Яна бири Абдунаби бўлиб, Ҳўжанд шаҳрида таваллуд топган. Сўфийлик илмидан боҳабар бу шахс, Мирзо Қаландар Исфарагийнинг кўёви бўлган (Пўлотжон Каюмов. Ҳўқанд тарихи ва унинг адабиёти. Тошкент, 2011. Б. 31-33).

М. Жабборова
ТДПУ

“Қиссаи Жамшид”нинг ҳалқ варианти

Ҳалқ қиссалари адабиёттинг асрлар оша сайкалланиб, турли образлар орқали тилларда достон, эл орасида машхур бўлган бой меросидир. Унда ҳалқ ижодининг оғзаки ва ёзма жанрлари ўз аксини топади. Бундай қиссаларнинг ёзма варианти, одатда, илмий адабиётларда “ҳалқ китоблари” номи билан юритилади.

Ҳалқ қиссаларининг яратилиши ҳам муайян тарихга эга. Шоирлар ҳалқ ижодидаги тайёр сюжет ва қаҳрамонлар саргузаштини ўз ижодий лабораторияларида қайта ишлаганлар, уларга тарихий шароиттинг талаб ва эҳтиёжлари тақозо килган айрим ўзгартиришларни киритиб, бадиий жиҳатдан сайкал бериб, уларни ёзма адабиёт намуналарига айлантирганлар. Хусусан, “Шоҳнома” қаҳрамонлари ўзбек ҳалқи орасида кенг шуҳрат қозониб, улардан айримлари ўзбек ҳалқ оғзаки ижоди ва ёзма адабиётида ижодий қайта ишланди. “Қиссаи Жамшид” асари ана шундай анъанавий сюжет ва образни қайта ишлаш асосида яратилган ҳалқ ижоди намунасиdir. Ушбу асарнинг оғзаки ва ёзма варианtlари ўз даврида эл орасида жуда машхур бўлган. Одамлар маҳалла-ю гузарларда йигилиб қиссанонлик кечалари ташкил қилиб, ўзбек ҳалқ қиссалари қатори Жамшид қиссанини ҳам мутолаа этишган.

Тошкент давлат Шарқшунослик институти ҳузуридаги Шарқ қўллэзмалари марказининг нодир қўллэзмалар фондидаги ҳалқ китоби “Қиссаи Жамшид”нинг бир қанча қўллэзма ва нашрий нусхалари сақланади. Кейинчалик ушбу қиссанинг оғзаки варианти ҳам ёзиб олинган.

ЎзР ФА Тил ва адабиёти институтиning “Фольклор архиви”да қиссагўйлар, бахшилар томонидан айтилган ва магнит тасмалариiga муҳрланган ҳалқ китобларининг оғзаки варианtlари ҳам сақланади. Мазкур захирада “Жамшид эртаги” ва “Жамшид қиссаси” номи билан аталувчи қиссанинг икки хил ҳалқ нусхаси

мавжуд. Қиссанинг ушбу икки намунаси ҳам бир айтувчидан, Тожикистон Республикаси Қўрғонтепа вилояти, Ёвон туманида яшовчи Тангиров Холбой акадан ёзиб олинган. “Жамшид эртаги”¹⁴⁵ 1974 йилда, “Жамшид қиссаси”¹⁴⁶ 1977 йил 15 июнда магнит тасмаларига муҳрланган.

Ушбу “Жамшид қиссаси”нинг баъзи жиҳатларини таҳлилга тортамиз. Қисса воқеалари шундай бошланади. Рум шаҳрида Нуҳ пайғамбар подшолик килиб ўтгач, унинг авлоди Хушанг, Душанг, Пушанг, Алп Фаришта, Довуд Тамруз шоҳлик килиб оламдан ўтишади. Кузатганимиздек, қиссанинг бошланиши анъанавий сюжетдаги каби, факат фарқли жиҳати, “Шоҳнома”да Жамшиднинг шажараси Нуҳ пайғамбарга боғланмайди. Фирдавсий Жамшидни Каюмарс одамнинг авлоди сифатида тасвирлайди. Ушбу талқин, яъни “Жамшидни Нуҳ пайғамбарнинг насли сифатида келтириш” Дийнаварийнинг асарида учрайди. Ўзбекча Жамшид қиссасида ҳам ушбу анъана кузатилади. Тасмадаги ушбу қисқагина кириш қисми қиссанинг прологини ташкил этади, яъни асосий сюжет бошланишидан олдин “кириш сўзи” айтилади.

Кейинги воқеаларда тасвирланадиган Жамшид билан боғлик барча саргузаштлар оғзаки ва ёзма манбаларда ўхшашиликка эга. Бирок баъзи тафовутлар ҳам мавжуд. Масалан, Жамшидни синаш воқеаси ҳам вариантларда турлича берилган. Оғзаки вариантида Жамшиднинг йўлига чиройли безатилган қўғирчоқ билан бобоси Нуҳ пайғамбардан қолган саричой(ёй)ни қўяди. Жамшид келиб, буларни кўради ва отасининг синамоқчи эканлигини билади. Қўғирчоқни синдириб ташлаб, “Ҳазрати Нуҳ пайғамбардан қолган саричойни олиб, бир тол ўқни солиб торти. У боши бу бошига жипс тегди. Ҳар бошидан гуриллаб ўт чиқаверди. Ош пишириб, гўшт пишириб тортиб, тұхтатиб жойига қўйиб” отасининг олдига кириб боради.

Ёзма қиссада тасвирланишича, Тахмураснинг икки ўғли бўлади. Каттасининг исми Қаҳрамон, кичик ўғлининг исми

¹⁴⁵ Жамшид эртаги. Айтувчи Х.Тангиров. 1974. Инв. №84.

¹⁴⁶ Жамшид қиссаси. Айтувчи Х.Тангиров. 1977. Инв. №102.

Жамшид. Шоҳ Тахмурас икки ўғли ўйнаб ўтирганида кичигига караб тикилиб қолади. Шунда онаси: “Эй подшоҳ, бу ўғлунгизда нима сир кўрдунгиз? – деди. Шоҳ Тахмурас девбанд айдики: “Бир мунча кўғурчок ва бир мунча ошуқ ва ўз ҳолига яраша ўқ-соғдоқ, найза ва қилич олиб келинглар. Мен бу ўғлумни синааб ва озмоиш килиб, бокай”, – деди”¹⁴⁷. Буларнинг барчасини тайёр қилишади. Шунда Жамшид бориб “кўғирчокларни ташлаб, они ошуқларни олиб, сандукқа сукуб бир фасл ўйнади. Андин ўқ, соғдоқ, найза ва қиличини олиб, белига боғлади”¹⁴⁸. Шоҳ Тахмурас Жамшиднинг ҳаракатларини кузатиб, унда подшоҳликка хос белгиларни кўради ва ўз ўрнига подшоҳ қилишини васият қиласди. Тахмурас вафот этгач, ўрнига Жамшид подшоҳ бўлади.

Қиссанинг ёзма, яъни дастхат ва нашрий манбалари 1821 йилдан 1916 йилгача амалга оширилган. Оғзаки варианти эса 1974–1977 йилларда ёзib олинган. Асарнинг дастлабки нусхасида Жамшидни синаш мотиви бошқачароқ тасвирланган: отаси қўғирчок, ошик, ўқ-соғдоқ, қилич каби курол воситалари орқали унда ҳарбий аслаҳага, давлатни бошқаришга қизикиши бор-йўқлигини аниклади. “Нуҳ пайгамбарнинг ёйи”ни кўтариш лавҳаси қиссага кейинрок, Хунхор томонидан Баҳромни синаш лавҳасида киритилган. Оғзаки вариантда эса асарнинг бошидаёқ Довуд Тамруз етти ёшли Жамшидга бобоси Нуҳ пайгамбардан колган ёйни кўтаририб, асли ўзининг насли эканлигини аниклади. Демак, ўзбек ҳалқ достони “Алпомиш”га хос бўлган “етти ёшли боланинг бобосидан қолган ёйни кўтариши” лавҳаси қиссанинг кейинчалик оғиздан оғизга ўтиб сайқалланиши жараённида кўшилган. Экспозицияяда келтирилган ушбу синов мотиви орқали қисса қаҳрамонининг шунчаки жасурлиги эмас, унинг куч-қудрати бекиёслигини тушуниб етилади ва воеа давомида ундан “катта натижалар” кутилади.

Қисса тили ўзига хос образли ва жонли чиққан. Қиссагўйнинг тилимизда мавжуд бўлган бир қатор тасвирий-

¹⁴⁷ Жангнома подшоҳ Жамшид. Тошбосма. Инв. №118. Б.5.

¹⁴⁸ Ўша асар. Б.5.

ифодавий воситалардан унумли ва мохирона фойдалангани киссанинг ютуғидир.

Асар тилида ўша давр тилининг “лугат таркибида энди пайдо бўлган” “электр чироги”, “дурбин”, “обед”, “солдат” каби неологизмлар ва “чет тиллардан олинган, лекин миллий тил лексик қатламига кирмайдиган” “совсем”, “приказ”, “занят”, “неужели” каби варваризмлар учрайди.

Шунингдек, қиссада ирония(киноя)вий жумлалар ҳам учрайди. Жувозкаш чолни бир уриб бошини осмонга учирив юборган Жамшид унинг кампирига шундай дейди: “момо сизларни каллаларингиз бўш булама, мен ахир бобонинг соқолига бир нарса қўнган экан, шуни олайн десам, калласи узилиб кетди-ку”.

“Баъзан сўз ва иборалар шундай тартибда жойлаштирилади, гуё бирининг маъноси кейингиси томонидан кучайтириб, ривожлантириб борилгандек бўлади. Бу кучайтириш, деб аталади.”¹⁴⁹ Қиссагўй томонидан қайта-қайта тилга олинадиган мазкур жумла бунга мисол бўла олади. “Осмоннинг ости, жернинг усти, етти иқлим, дев, пари, инс-жиснсга подшо бўлди”.

Қисса тилида хикматли сўз, афоризмлар ҳам кўп учрайди. “Бўрининг боласи бури бўлади, йўлбарснинг боласи йўлбарс бўлади, тулкининг боласи тулки бўлади”.

Шунингдек асарда ўхшатиш санъатидан ҳам мохирона фойдаланилган. “Хушруйлиги Юсуф пайғамбарча, қади-комати Алича, одамгарчилиги Хотамтойча экан”, “олти юзта полвонини кип-қизил, жал-жангиги гиламдек тузиб”.

Айниқса, қиссагўй томонидан муболага санъатининг ранг-бараң кўринишларини кўлланилиши асар бадииятини янада кучайтирган. “Бир ўйин бўлди осмонда фаришта, кўкта турган парилар тамошо қилди”, “етти тегирмон тоши боғланган гурсиси билан урди, аммо чивин чаққандай бўлмади”, “сен уришни билмас экансан, деб бир урди, калласи узилиб осмонга кетди”,

¹⁴⁹ Худойбердиев Э. Адабиётшуносликка кириш. Тошкент, 2008. Б. 152.

“бу аскарларнинг сонини худо билмаса, бандаси билмайди. Ўулардан тангадай жойга кун тушмайди, таёқ ташласа ерга тушмайди”, “Жамшид ўн икки табақ ошни кўрдим демай шишириб урди”, “маликанинг осмонда фаришта, кўкда турган париларга жамоли ғалаба қилур эрди”. Кўриниб турибдики, парчада иғроқ санъати ҳам синчковлик билан ишлатилган.

Портрет тасвирининг асарда ўзига хос намуналари яратилганлигини кузатамиз. Масалан, Маликаи Дилсўз ҳақида сўз кетганда, “ұттиз икки зулпини киптига тайлаб, юзига упа-элик уруб, бошига балхий рўмолин чирмаб, оёғига тилла ковуш кийиб” ёки канизаклар тилга олинганда, “оёғига қизил хиром этик, белига гулдор рўмол, эгнига бекасам тұну бошига саллани тайлаб”, деб таъриф-тавсифланади.

Шунингдек муаллиф фразеологик иборалардан ҳам унумли фойдаланған. “Подшонинг нағси қичиб. Лайливашни ўн икки минг тангага сотти”(пулга қизиқиб), “сенинг шумлиғинг мени бошимни ейди”(ташвиш келтирасан), “бир оғзи осмонда, бир оғзи жерда”(хурсанд бўлгани) каби.

Киссада сажъ санъати кўлланган жумлаларни ҳам учратамиз. “Тепадан ўчок қўйдириб, тuya тевани сўйдириб, мусофири тилагандек тўйдириб”, “кечани кеча килиб, кундузни кундуз килиб, кўзини жулдуз килиб”, “очилмаган бўхчамни ўзинг очтинг, сочилмаган бўхчамни ўзинг চочтинг”.

Хулоса ўрнида шуни айтиш мумкинки, “Қиссаи Жамшид”нинг халқ варианти анъанавий сюжет асосида яратилган бўлсада, унга киритилган янги образлар, янги воқеалар, киритма тасвиirlар қисса мазмунини янада бойитган. Қисса тилининг турли ўхшатиш, муболага, ирония каби бадиий сайқалланган жумлалар билан бой эканлиги, айниқса, қаҳрамонлар, воқеалар тасвирида қиссангай томонидан қизиқарли ва жонли ўхшатмалардан унумли фойдаланилганлиги қисса бадииятини белгилаб беради. Шунингдек, киритилган ушбу ўзгаришлар қисса руҳиятини ўзбек халқи турмуш тарзига анча яқинлаштирган.